

N:o 94.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 11 maj 1898.
— — — — Andra Kammaren den 11 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående förhöjning i de vaktmästarne hos åtskilliga statsmyndigheter tillerkända löneförmåner.

(Statsutskottets utlåtande n:o 23.)

Till Konungen.

Uti en till Riksdagen aflåten proposition af den 17 december nästlidet år har Eders Kongl. Maj:t, under återopande af propositionen bilagdt utdrag af statrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att medgifva:

att å staterna för nedannämnda verk, nemligen:
högsta domstolen,
justitie-, utrikes-, landtförsvars-, sjöförsvars-, civil-, finans- och ecklesiastikdepartementens afdelningar af Kongl. Maj:ts kansli,
nedre justitierevisionen,
justitiekanslersembetet,
svea hofrätt,
fångvårdsstyrelsen,

arméförvaltningen,
fortifikationen,
marinförvaltningen,
kommerskollegium,
statistiska centralbyrån,
landtmästeristytrelsen,
landtbruksstyrelsen,
väg- och vattenbyggnadsstyrelsen,
jernvägsstyrelsen,
öfverståthållareembetets kansli,
kammarkollegium,
statskontoret,
kammarrätten,
generalpoststyrelsen,
telegrafstyrelsen,
generaltullstyrelsen,
öfverintendentsembetet,
domänstyrelsen,
riksarkivet,
kongl. biblioteket,

mätte uppföras ej mindre för de vaktmästare, som åtnjuta i lön 800 kronor och i tjenstgöringspenningar 300 kronor, ett ålderstillägg å 100 kronor, att utgå efter fem års väl vitsordad tjenstgöring, än äfven, utöfver de i nämnda stater för de vaktmästare, som åtnjuta i lön 500 kronor och i tjenstgöringspenningar 200 kronor eller 300 kronor, uppförda ålderstillägg å 100 kronor hvarterda, att utgå efter fem års väl vitsordad tjenstgöring, ett andra ålders-tillägg likaledes å 100 kronor att utgå efter tio års så beskaffad tjenstgöring; att utöfver det å staten för landtförvarsdepartementets afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli för en vaktmästare å kommandoexpeditionen uppförda arfvode å 750 kronor mätte till bemälde vaktmästare efter fem års väl vitsordad tjenstgöring från fjerde hufvudtitelns anslag till ålderstillägg utgå ett ytterligare belopp af 100 kronor;

att för den vid fortifikationen anstälde vaktmästare mätte uppföras ett ålderstillägg å 100 kronor, att från fjerde hufvudtitelns anslag till ålders-tillägg utgå efter fem års väl vitsordad tjenstgöring;

att, med ändring af den för vaktmästarne vid länsstyrelserna gällande aflöningsstat, i hvad denna stat afser länsstyrelsen i Stockholms län, de

vid nämnda länsstyrelse anställde vaktmästare skulle ega åtnjuta ett ålders-tillägg å 100 kronor efter fem års väl vitsordad tjenstgöring och ett andra ålderstillägg likaledes å 100 kronor efter ytterligare fem års så beskaffad tjenstgöring; samt

att utöfver det å staten för rikets allmänna kartverk för en vaktmästare uppförda arfvode å 900 kronor måtte till bemälda vaktmästare efter fem års väl vitsordad tjenstgöring från anslaget till rikets allmänna kartverk utgå ett ytterligare belopp af 100 kronor;

allt med iakttagande att samtliga sålunda föreslagna ålderstillägg skulle utgå under samma villkor, som för åtnjutande af redan medgifna ålders-tillägg vore bestämda, samt att de nya ålderstilläggen och förhöjda arfvodena icke i något fall finge utgå före 1899 års början.

Hvad i det vid propositionen fogade statsrådsprotokoll anförts, har Riksdagen ansett icke innebära fullgiltiga skäl för beredande af den föreslagna förhöjningen i löneförmånerna för vaktmästarne hos ofvan nämnda statsmyndigheter. Riksdagen har nemligen icke funnit några ömmande omständigheter föreligga för ett tillgodoseende af särskildt denna klass af löntagare. I statsrådsprotokollet antydes, att lefnadskostnaderna i hufvudstaden kunna anses under de tjugu år, som förflutit sedan vaktmästarnes löneförmåner fastställdes, hafva blifvit i någon mån stegrade. Riksdagen hyser emellertid en mot denna uppfattning stridande mening. Men äfven om en sådan stegring må hafva uppstått, torde densamma, hvad vaktmästarne vidkommer, kunna antagas i allmänhet fullt motsvaras af ökade tillfällen till biförtjenster. — Att, på sätt i statsrådsprotokollet åberopas, den enskilde arbetsgifvaren ofta ser sig i stånd att betala högre aflöningar än dem, som kunna för arbete i statens tjenst bestås, torde, hvad vaktmästarne beträffar, utan tvifvel vara af långt mindre betydelse än i fråga om många andra af statens löntagare och sålunda icke särskildt vara för vaktmästarne en anledning till anspråk på förbättrade lönevilkor. Härvid torde i allt fall hänsyn böra tagas till de fördelar i afseende å tryggare ställning, pensionsrätt m. m., som statens tjenst erbjuder framför arbete hos enskilde; och att dessa fördelar högt uppskattas äfven af ifrågavarande samhällsklass, framgår af det stora antal sökande, som vid inträffande ledighet pläga anmäla sig till hithörande tjensters erhållande. Slutligen har Riksdagen fäst sin uppmärksamhet vid att beslut om förhöjning i löneförmånerna för vaktmästarne vid statens verk i hufvudstaden otvifvelaktigt skulle framkalla framställningar om motsvarande löneförbättringar för deras vederlikar i lands-

orten, hvilka senare skulle kunna åberopa, att de i afseende å tillfällen till extra förtjenst äro i sämre ställning än hufvudstadens vaktmästare.

Riksdagen har alltså icke bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning; hvilket Riksdagen härmed får för Eders Kongl. Maj:t anmäla.

Stockholm den 11 maj 1898.

Med undersätlig vördnad.